

Mødet genoptaget kl. 19.45.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Efter henstilling skal jeg udsætte mødet yderligere ½ time. Det genoptages i dag kl. 20.15.

Mødet udsat kl. 19.46.

Mødet genoptaget kl. 20.15.

Glistrup (FP):

Den socialdemokratiske dagsorden er særdeles fornuftig i de første 2½ linje, hvor det fastslås, at folketings skal konstatere nødvendigheden af en langsigtet og holdbar økonomisk politik til gavn for beskæftigelsen og erhvervsudviklingen. Det er jo det, som vi har tryglet og tryglet om her igennem alle de år, efter at vi har fået perspektivplanen: kunne man da ikke komme til en besindelse, hvad enten man hed VKR-regering eller S-SF-regering, eller hvad man hed, om det. Og helt klart blev det jo i august måned sidste år, hvor vi kunne se, at nu kom den arbejdsløshedsudvikling, som nu er ved at vælte dette land, og hvor vi den 13. og 14. august sidste år skrev til socialdemokratiet, skrev til venstre og forklarede dem, hvor det bar hen, og hvor socialdemokratiet jo var så inderlig ligeglad, kun interesserede sig for én eneste ting, nemlig at nagle regeringen til ansvaret. Nu skulle virkelig en venstre-regering føle, at den havde ansvaret, og derfor måtte det virkelig få lov til at gå galt; derfor var der ingen, der reagerede fra socialdemokratiets side på vor opfordring den 14. august sidste år.

For venstres vedkommende har vi fået forklaringen her i dag fra finansministeren, og den er jo sikkert rigtig: der var ingen, der kunne forudse, at det ville gå så galt med udviklingen i beskæftigelsen, og at vi ville komme i den situation. Det var jo sikkert rigtigt, at i den sorgløse 60-års sommer var der ingen, som i venstre rigtig var opmærksom på, at der virkelig var alvor i det, som fremskridtspartiet i sit udførlige brev af 13. august 1974 skrev til venstre om det. Og da

det så langsommeligt begyndte at gå op for venstre, hvad det var, der ville ske her i dette land, ja, så lod man sig altså friste til at være venstres ledelse og ikke landets ledelse og indkassere disse 20 mandater, der hang på juletræsgrenene og fristede, når man nu havde den smukke gave, som man havde købt på kredit i form af de smukke trækort, som man kunne udlevere. Derfor blev der 1.000 flere arbejdsløse hver eneste dag efteråret igennem, mens man overhovedet ikke ville lytte til, hvad vi gang efter gang tryglede og bad om: skal vi så komme i gang med at tage beslutninger, det er det, vi er valgt til at gøre her inde, skal vi så se at komme i gang med at få løst problemerne.

Så kom altså valget den 9. januar, og man kunne have håbet, at man så i hvert tilfælde var kommet i gang med at bestille noget. Men så kom disse evindelige persondrøftelser, så man bare lod tingene skrumples af sted igennem de næste 19 dage, og så skulle folketings altså omsider i gang i dag, og vi påpegede: lad os komme i gang med arbejdet, lad os få bestilt noget i stedet for al denne snak, som en såkaldt storpolitisk debat udvikler sig til, måske til fornøjelse for de professionelle folketingspolitikere, men bestemt ikke til nogen som helst glæde for én eneste af de konkurstruede virksomheder, for at få reddet én eneste arbejdsplads. Men hr. Hilmar Baunsgaard og andre foretrak så ganske givet, at i stedet for at komme i gang med et konkret arbejde, ja, så skulle vi altså have hele denne snak-kemaskine igennem, som vi nu har kørt på i dag.

Så kommer vi altså til, at socialdemokratiet omsider skriver 2½ fornuftig linje, nemlig det, som denne dagsorden begynder med, men hvad fortsætter den så med? Ja, den fortsætter med, at når vi så omsider ikke har andre undskyldninger for at blive fri for at skulle til at bestille noget fornuftigt, som vi skulle fra i morgen, hvor vi skulle begynde at behandle de første lovforslag, ja, så skal man opfordre tinget til, at statsministeren skal træde tilbage. Og hvad så? Ja, så kan man jo igen blive så dejlig fri for at skulle til at træffe beslutninger og i stedet diskutere personspørgsmål, i en uendelighed frem og tilbage, altså simpelt hen ikke komme til at arbejde.